

31975R2777

1.11.1975

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 282/77

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2777/75
z dnia 29 października 1975 r.
w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

od czasu przyjęcia podstawowych przepisów dotyczących organizacji rynku mięsa drobiowego były one zmieniane kilkakrotnie; ze względu na ich liczbę, złożoność oraz rozproszenie w różnych *Dziennikach Urzędowych*, trudno jest korzystać z odpowiednich tekstów, wskutek czego brakuje im jasności, która powinna być zasadniczą cechą każdego ustawodawstwa; w związku z tym ich teksty powinny zostać skodyfikowane;

działaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć ustanowienie wspólnej polityki rolnej, zawierającej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych, która może przybierać różne formy w zależności od produktu;

zadaniem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów wymienionych w art. 39 Traktatu; w sektorze mięsa drobiowego, w celu stabilizacji rynków i zapewnienia odpowiedniego poziomu życia danej społeczności rolnej, należy wprowadzić środki w celu ułatwienia dostosowania podaży do warunków rynkowych;

utworzenie jednolitego rynku mięsa drobiowego pociąga za sobą wprowadzenie jednolitego systemu handlowego na zewnętrznych granicach Wspólnoty, który ma objąć opłaty i dopłaty eksportowe;

dla osiągnięcia tego celu zasadnie powinno być wystarczające wprowadzenie w odniesieniu do towarów przywożonych z państw trzecich opłat, które uwzględniają wpływ różnicy pomiędzy

cenami zbóż paszowych wewnątrz Wspólnoty i na rynku światowym na koszty żywienia, a także potrzebę ochrony przemysłu przetwórczego Wspólnoty;

niezbędne jest unikanie zakłóceń na rynku Wspólnoty, spowodowanych nienormalnie niskimi cenami oferowanymi na rynku światowym; w tym celu powinny zostać ustalone ceny służy i opłaty powinny być zwiększone o dodatkową kwotę, gdy ceny oferowane franco granica są niższe niż te ceny;

wprowadzenie dopłat do eksportu do państw trzecich, równych różnicy pomiędzy cenami w obrębie Wspólnoty a cenami na rynku światowym, służyłoby zagwarantowaniu uczestnictwa Wspólnoty w międzynarodowym handlu mięsem drobiowym; aby dać eksporterom Wspólnoty pewne zabezpieczenie co do stabilności dopłat, należy umożliwić ustalanie dopłat eksportowych dla mięsa drobiowego z wyprzedzeniem;

poza systemem opisanym powyżej należy zakazać w całości lub części, gdy wymaga tego sytuacja na rynku, korzystania z przepisów regulujących uszlachetnianie czynne;

system opłat umożliwia pozbycie się wszystkich innych środków ochronnych na granicach zewnętrznych Wspólnoty; jednakże funkcjonowanie systemu opłat może, w wyjątkowych okolicznościach, okazać się wadliwe; w takich przypadkach, aby nie pozostawiać rynku Wspólnoty bez obrony przed zakłóceniami, które mogą się pojawić po usunięciu istniejących wcześniej barier przywozowych, Wspólnota powinna mieć możliwość niezwłocznego podjęcia wszelkich niezbędnych środków;

ograniczenia swobodnego obrotu, wynikające ze stosowania środków mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych, mogą spowodować trudności na rynku jednego lub większej liczby Państw Członkowskich; niezbędne jest

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 13.3.1975, str. 41.

wprowadzenie możliwości przyjęcia nadzwyczajnych środków wsparcia rynkowego, by uzdrowić tę sytuację;

aby ułatwić wdrożenie proponowanych środków, należy wprowadzić procedurę dla ustanowienia ścisłej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

osiągnięcie jednolitego rynku byłoby zagrożone poprzez przyznawanie niektórych środków pomocowych; dlatego postanowienia Traktatu, które pozwalają na weryfikację środków pomocowych przyznawanych przez Państwa Członkowskie i zakazywanie tych, które są niezgodne ze wspólnym rynkiem, powinny stosować się do mięsa drobiowego;

wspólna organizacja rynku mięsa drobiowego musi uwzględniać, w odpowiedni sposób i w tym samym czasie, cele określone w art. 39 i 110 Traktatu;

wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie w wyniku zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia ponosi Wspólnota, zgodnie z przepisami art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 ⁽¹⁾ z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1566/72 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku mięsa drobiowego obejmuje następujące produkty:

Pozycja WTC nr	Opis towarów
a) 01.05	Drób żywy, tj. kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki
b) 02.02	Drób martwy (tj. kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki) i podroby jadalne (z wyłączeniem wątróbek); świeży, schłodzony lub mrożony
c) 02.03	Wątróbki drobiowe, świeże, schłodzone, mrożone, solone lub w solance

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 167 z 25.7.1972, str. 5.

Pozycja WTC nr	Opis towarów
d) 02.05 C	Tłuszcz drobiowy (niewytapiany i nieuzyskany przez ekstrakcję rozpuszczalnikami), świeży, schłodzony, mrożony, solony, w solance, suszony i wędzony
e) 15.01 B	Tłuszcz drobiowy, wytapiany lub uzyskany przez ekstrakcję rozpuszczalnikami
f) 16.02 B I	Inne przyrządzone lub zakonserwowane mięso drobiowe lub podroby drobiowe

2. Dla potrzeb niniejszego rozporządzenia:

- a) „drób żywy” — oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o wadze ponad 185 gramów;
- b) „pisklęta” — oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o wadze poniżej 185 gramów;
- c) „drób bity” — oznacza martwe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki, całe, z podrobami lub bez;

d) „produkty pochodne” oznaczają:

1. produkty określone w ust. 1 lit. a), z wyjątkiem piskląt,
2. produkty określone w ust. 1 lit. b), z wyjątkiem ubitego drobiu i podrobów jadalnych, zwanych „drobiem porcjowanym”,
3. podroby jadalne określone w paragrafie 1 lit. b),
4. produkty określone w ust. 1 lit. c),
5. produkty określone w ust. 1 lit. d) i e),
6. produkty określone w ust. 1 lit. f),

e) „kwartał” oznacza okres trzech miesięcy rozpoczynający się 1 lutego, 1 maja, 1 sierpnia lub 1 listopada.

Artykuł 2

1. W celu popierania inicjatyw podejmowanych przez organizacje zawodowe i branżowe, pozwalających na dostosowywanie podaży do wymagań rynku, z wyjątkiem działań odnoszących się do wycofywania z rynku, następujące środki wspólnotowe mogą

zostać podjęte w stosunku do produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1:

- środki na rzecz upowszechniania lepszej organizacji produkcji, przetwórstwa i wprowadzania na rynek,
- środki na rzecz poprawy jakości,
- środki pozwalające na tworzenie krótko- i długoterminowych prognoz na podstawie stosowanych środków produkcji,
- środki na rzecz ułatwiania odnotowywania tendencji cenowych na rynku.

Zasady ogólne dotyczące tych środków zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu.

2. Normy handlowe:

- zostaną przyjęte dla jednego lub więcej produktów, wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lit. b),
- mogą być przyjęte dla produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lit. a), c), d), e) i f).

Normy te mogą odnosić się, w szczególności, do klasyfikacji według jakości i wagi, opakowania, składowania, przewozu, wyglądu i oznakowania.

Rada ustali normy, ich zakres oraz ogólne zasady ich stosowania, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

Artykuł 3

Od przywozu do Wspólnoty produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 pobiera się opłatę, ustaloną z wyprzedzeniem na każdy kwartał, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

Artykuł 4

1. Opłata od drobiu bitego składa się z:

- a) jednego składnika równego różnicy między cenami we Wspólnocie a cenami na rynku światowym takiej ilości zboża paszowego, zróżnicowanej w zależności od rodzaju drobiu, która jest potrzebna do produkcji we Wspólnocie jednego kilograma bitego drobiu.

Ceny zbóż paszowych we Wspólnocie ustala się raz do roku na okres 12 miesięcy począwszy od 1 sierpnia, na podstawie cen progowych takich zbóż i ich miesięcznego przyrostu.

Ceny zbóż paszowych na rynku światowym ustala się kwartalnie na podstawie cen takich zbóż w przeciągu sześciu miesięcy poprzedzających ten kwartał, w którym oblicza się składnik, o którym mowa.

Jednakże, gdy ustala się opłaty obowiązujące od 1 listopada, 1 lutego i 1 maja, bierze się pod uwagę tendencje na rynku światowym w zakresie cen zbóż paszowych tylko, jeżeli w tym czasie ustalana jest nowa cena słuzy.

- b) jednego składnika równego 7 % średniej cen słuzy, obowiązującej w czterech kwartałach poprzedzających 1 maja każdego roku.

Ten składnik oblicza się raz do roku na okres 12 miesięcy, począwszy od 1 sierpnia.

2. Opłatę od piskląt ustala się w taki sam sposób jak opłatę od drobiu bitego. Jednakże ilość zboża paszowego ustala się na podstawie ilości, potrzebnej do produkcji we Wspólnocie jednego pisklęcia; ceną słuzy jest ta, którą stosuje się do piskląt.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji:

- ustali ilość zboża paszowego, zróżnicowaną w zależności od rodzaju drobiu, która jest potrzebna do produkcji jednego kilograma bitego drobiu i ilość zboża paszowego, która jest potrzebna do produkcji jednego pisklęcia oraz procentowy udział różnych zbóż paszowych, zawartych w tych ilościach,

- przyjmie zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 5

1. W odniesieniu do produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 2 lit. d), opłata wywodzi się od opłaty od bitego drobiu, na podstawie stosunku wagi tych poszczególnych produktów do bitego drobiu i, gdzie jest to konieczne, na podstawie średniego stosunku ich wartości rynkowych.

2. W ramach odstępstwa od ust. 1, w stosunku do produktów objętych pozycją nr 02.03, 15.01 B i 16.02 B I Wspólnej Taryfy Celnej, w odniesieniu do których stawka celna została związana w ramach GATT, opłaty ogranicza się do kwot wynikających z tego związania.

3. Współczynniki wyrażające stosunki, o których mowa w ust. 1, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Informacja użyta do ustalania współczynników podlega ponownej weryfikacji co najmniej raz w roku.

Artykuł 6

W przypadku gdy odnotowuje się znaczny wzrost cen na rynku wspólnotowym i jest prawdopodobne, że taka sytuacja będzie się utrzymywać, powodując lub grożąc spowodowaniem zakłóceń na rynku, można podjąć konieczne środki.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 7

1. Ceny słuzy ustala się z wyprzedzeniem na każdy kwartał zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

2. Cena słuzy za drób bity składa się z:

- a) kwoty, równej cenie na rynku światowym za ilość zboża paszowego, zróżnicowaną w zależności od rodzaju drobiu, potrzebną do produkcji w państwach trzecich jednego kilograma bitego drobiu;
- b) standardowej kwoty, odzwierciedlającej inne koszty żywienia i ogólne koszty produkcji i wprowadzania na rynek, zróżnicowane ze względu na rodzaj drobiu.

Cenę za ilość zboża paszowego na rynku światowym ustala się kwartalnie na podstawie cen takiego zboża w przeciągu sześciu miesięcy poprzedzających kwartał, w którym ustala się cenę słuzy.

Jednakże, gdy ustala się ceny słuzy obowiązujące od 1 listopada, 1 lutego i 1 maja, bierze się pod uwagę tendencje na rynku światowym w zakresie cen zbóż paszowych tylko, jeżeli cena za ilość zboża paszowego wykazuje minimalne wahania w stosunku do ceny użytej do ustalenia ceny słuzy za poprzedni kwartał. Informacje użyte do ustalenia kwoty standardowej, o której mowa w lit. b), podlegają weryfikacji co najmniej raz w roku.

3. Cenę słuzy za pisklęta ustala się w ten sam sposób, jak cenę słuzy za drób bity; jednakże ceną za ilość zboża paszowego na rynku światowym jest cena za ilość potrzebną do produkcji w państwach trzecich jednego pisklęcia, a standardową kwotą jest

kwota odzwierciedlająca inne koszty żywienia i ogólne koszty produkcji i wprowadzania na rynek w stosunku do jednego pisklęcia. Ilość zboża paszowego i standardowa kwota nie jest zróżnicowana w zależności od rodzaju.

4. W odniesieniu do produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 2 lit. d), ceny słuzy wywodzą się z ceny słuzy za drób bity na podstawie współczynników ustalonych dla tych produktów na podstawie art. 5 ust. 3.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje zasady dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 8

1. W przypadku, gdy cena oferowana franco granica za produkt spadnie poniżej ceny słuzy, opłata nałożona na ten produkt ulega zwiększeniu o dodatkową kwotę równą różnicy między ceną słuzy a ceną oferowaną franco granica.

2. Jednakże opłaty nie powiększa się o tę dodatkową kwotę w przypadku państw trzecich, które są gotowe zagwarantować, że cena za przywóz do Wspólnoty produktów pochodzących i przywiezionych z ich terytorium nie będzie niższa niż cena słuzy za dany produkt i nie spowoduje żadnych zakłóceń w handlu.

3. Cenę oferowaną franco granica ustala się dla całego przywozu z państw trzecich.

Jednakże jeśli wywóz z jednego lub więcej państw trzecich dokonuje się za nienormalnie niskie ceny, niższe niż ceny obowiązujące w innych państwach trzecich, ustala się drugą cenę oferowaną franco granica za wywóz z tych innych państw.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

W przypadku, gdy będą wymagane dodatkowe kwoty, ustala się je zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 9

1. W stopniu koniecznym do umożliwienia wywozu towarów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 na podstawie cen za te produkty na rynku światowym, różnica między tymi cenami a cenami we Wspólnocie może być objęta dopłatą eksportową.

2. Dopłata jest taka sama w całej Wspólnocie. Może ulegać zmianom w zależności od użycia lub przeznaczenia.

Dopłatę przyznaje się na wniosek zainteresowanej strony.

Przy ustalaniu dopłaty bierze się szczególnie pod uwagę potrzebę osiągnięcia równowagi między użyciem podstawowych produktów wspólnotowych w wyrobie przetworzonych towarów na eksport do państw trzecich i użyciem produktów z państw trzecich przywiezionych na podstawie przepisów regulujących zasady uszlachetniania czynnego.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady przyznawania i ustalania z wyprzedzeniem dopłat eksportowych oraz kryteria ustalania ich kwoty.

Dopłaty ustala się w regularnych odstępach czasu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Gdzie konieczne, Komisja może, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zmienić dopłaty w okresie interwencji.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

Artykuł 10

W stopniu koniecznym do zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zakazać, w całości lub w części, użycia procesów uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1, które są przeznaczone do wyrobu produktów wyszczególnionych w tym ustępie.

Artykuł 11

1. Ogólne zasady dotyczące wykładni Wspólnej Taryfy Celnej i szczególne zasady jej stosowania stosuje się do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura taryfowa wynikająca z zastosowania niniejszego rozporządzenia wchodzi w skład Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień niniejszego rozporządzenia lub odstępstw ustanowionych decyzją Rady, stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zakazuje się:

— nakładania jakiegokolwiek opłaty celnej lub opłaty o skutku równoważnym,

— zastosowania jakiegokolwiek ograniczenia ilościowego lub środka o skutku równoważnym.

Jakikolwiek środek ograniczający wydawanie licencji przywozowych lub wywozowych dla określonej kategorii osób uznaje się za środek o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego.

Artykuł 12

1. Jeżeli na skutek przywozu lub wywozu wspólnotowy rynek jednego lub więcej produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 doznaje poważnych zakłóceń lub grożą mu poważne zakłócenia, które mogą zagrozić celom wyznaczonym w art. 39 Traktatu, odpowiednie środki mogą być zastosowane w handlu z państwami trzecimi, dopóki takie zakłócenia lub groźba zakłóceń nie ustaną.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego ustępu i określa przypadki i granice, w których Państwa Członkowskie mogą zastosować środki ochronne.

2. W przypadku, gdy powstanie sytuacja, o której mowa w ust. 1, Komisja decyduje, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, o koniecznych środkach; środki te podaje się do wiadomości Państw Członkowskich i stosuje bezzwłocznie. W przypadku, gdy Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w jego sprawie w ciągu 24 godzin od jego otrzymania.

3. Środki, o których decyduje Komisja, mogą być przedstawione Radzie do rozpatrzenia przez każde Państwo Członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia podania ich do wiadomości. Rada zbiera się bezzwłocznie. Może, stanowiąc większością kwalifikowaną, zmienić lub uchylić środki, o których mowa.

Artykuł 13

Produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1, które są wytwarzane lub uzyskiwane z produktów niewyszczególnionych w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 1 Traktatu, nie dopuszcza się do swobodnego obrotu w obrębie Wspólnoty.

Artykuł 14

W celu uwzględnienia ograniczeń swobody obrotu nałożonych w wyniku podjęcia środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych, można podjąć środki wyjątkowe w ramach procedury, o której mowa w art. 17, w celu wsparcia

jakiegokolwiek rynku, na który wpływ miały takie ograniczenia. Środki takie mogą być podejmowane tylko w takim stopniu i na taki okres, jaki jest absolutnie niezbędny do wsparcia tego rynku.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje, niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Zasady przekazywania i rozprowadzania takich informacji zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

Artykuł 16

1. Niniejszym ustanawia się Komitet Zarządzający ds. mięsa drobiowego i jaj (zwany dalej „Komitetem”), składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i przedstawiciela Komisji jako przewodniczącego.

2. W ramach Komitetu głosy Państw Członkowskich są ważne zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

Artykuł 17

1. W przypadku, gdy przewidziane jest stosowanie procedury przewidzianej w niniejszym artykule, przewodniczący kieruje sprawę do Komitetu z własnej inicjatywy albo na prośbę przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat takich środków w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego w zależności od pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością 41 głosów.

3. Komisja podejmuje środki, które stosuje się bezzwłocznie. Jednakże, jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja informuje o nich niezwłocznie Radę. W tym przypadku Komisja może, na nie dłużej niż jeden miesiąc od daty przekazania takiej informacji, odroczyć stosowanie środków, które przyjęła.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca.

Artykuł 18

Komitet może rozpatrzyć wszelkie inne sprawy, skierowane do niego przez jego przewodniczącego albo z własnej inicjatywy, albo na prośbę przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 19

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień niniejszego rozporządzenia, art. 92-94 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami wyszczególnionymi w art. 1 ust. 1.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w taki sposób, aby równocześnie uwzględnić w należyty sposób cele, wytyczone w art. 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 21

Jeśli Włochy powołają się na przepisy art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2727/75 ⁽¹⁾ z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmie niezbędne środki w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji.

Artykuł 22

1. Rozporządzenie Rady nr 123/67/EWG ⁽²⁾ z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego, zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 r. ⁽³⁾, dostosowującą dokumenty dotyczące przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnot Europejskich, zostaje niniejszym uchylone.

2. Wszelkie odniesienia do rozporządzenia uchylonego na mocy ust. 1 są traktowane jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do artykułów tego rozporządzenia należy rozumieć zgodnie z tabelą korelacji, zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 19.6.1967, str. 2301/67.

⁽³⁾ Dz.U. L 2 z 1.1.1973, str. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 października 1975 r.

W imieniu Rady

G. MARCORA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji*Rozporządzenie nr 123/67/EWG*

Art. 13a

Art. 14

Art. 21

Niniejsze rozporządzenie

Art. 14

Art. 19

Art. 20
